

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 25. Fratrum Minorum ædes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A.C. 1226.

per Tusciam in Apuliam rediit. Atamen Præsules, quibus Papa Ecclesias Cathedralas contulerat, nempe Archiepiscopus Brundusinus, Consanus, & Salernitanus, Episcopus Aversanus, & Abbas S. Laurentii in eadem civitate, ad Sedes suas admissi sunt.

§. XXV.

Fratrum Minorum cædes.

vit. per
S. Bonav.
6. 14.

Annis abhinc duobus, ex quo S. Franciscus sacris Stigmatibus insignitus fuerat, vires corporis in dies deficiebant, & pedum clavis augmentum accipientibus, ingredi non amplius valebat. Itaque aliorum opera per urbes & pagos delatus, Fideles ad portandam Iesu Christi Crucem excitabat. Ipse quidem actus humilitatis Christianæ, quibus juvenis in principio conversionis suæ adfueverat, repetere cupiebat, nempe lepra infectis servire, & corpus suum in servitum redigere. Et quidem promitudo & fervor spiritus debilitatem corporis supplebat, sed tandem usque adeo invaluit infirmitas, ut vix aliqua corporis pars superesset, quæ non magnis doloribus afficeretur, & tota carne consumta, sola pelle & ossibus constare videretur. Alterum in se Jobum Fratibus Ordinis sui exhibebat, sive sancti Viri ærumnas, sive patientiam in-
victam

victam spectarent. Tempus mortis suæ Sæcul. XIII.
 diu ante cognovit, & suprema die ap. A C. 1226.
 propinquante, Fratribus dixit, se brevi
 de corpore hoc exiturum, ut sibi Domi-
 nus Noster revelasset. Tunc vero ad
 ædem Beatæ Virginis de Portiuncula
 transferri se iussit, ut in eodem loco, in
 quo Spiritum gratiæ acceperat, animam
 Deo redderet.

Nobilis quidam urbis Senensis civis, *Vad. 1226.*
 nomine Bonaventura, tunc pio labori *n. 5.*
 intentus erat, ut parvam Familiam Fra-
 trum Minorum transferret, & commo-
 diorem locum in eadem civitate daret.
 Is, S. Franciscum adiens, quæsit, qua
 forma novam Domum extrui vellet. Re-
 spondit Vir sanctus: *Æstiment Fratres*
nostri, quantum spatium de fundo, quem
nobis donasti, ad ædificandam domum,
salva sancta paupertate, sufficiat, tum
ad Episcopum conversi, ejus licentiam &
Benedictionem postulent. Terram dein-
de carbonibus sternant, quibus novi ædi-
ficii ambitum designent. Domum ex li-
gno & cemento, ut pauperes decet,
condant, cum aliquot Cellulis, in quibus
Fratres orationi & labori vacent. Ec-
clesia quoque eorum modicæ sint, nec
templa ampliora & magnifica ideo ex-
truant, ut Verbum Dei in augustiore
loco prædicetur, optimum enim Fide-
bus exemplum præbebunt, si in aliorum

Sæcul. XIII. *Ecclesiis ad populum frequenter dicant,*
 A.C. 1226. *ad se divertentium animos magis habitati-*
onis paupertate, quam exquisito sermo-
nis ornatu conciliabunt.

Id. an. 1215.
 n. 5.

Sæpius antehac S. Franciscus profes-
 sus fuerat, quantum magna ædificia a-
 versaretur. Cum, anno millesimo du-
 centesimo decimo quinto, Assisium re-
 diens, prope domum Conventualem a-
 liam novam a Vicario suo, Petro Cata-
 nensi, se absente, ædificatam vidisset,
 quæsit, quid sibi novum vellet ædifi-
 cium? & Petro respondente, se illud
 Hospitum & Officii divini commodo
 condidisse, reposuit Franciscus: *Frater*
mi! Locus iste de Portiuncula norma
est, & totius Ordinis nostri Regula.
Quare volo, ut qui isthic habitant, &
qui huc veniunt, paupertatis incommoda
patienter ferant, sicque, ubi ad suos ve-
dierint, referant, quantus in Conven-
tu ad Portiunculam paupertatis amor
dignoscatur. Si enim Hospites hic in-
veniant aedes laxas, & omnia alia vita
commoda, eadem facilitate in suis pro-
vinciis utentur, & dicent, non aliam
sibi vitæ normam esse, nisi eam, quam a
Familia Portiunculæ, quæ totius Con-
gregationis fons & origo esset, accepe-
rint. Jamque dirui ædificium præce-
perat; Fratribus tamen instantissime ro-
ganti.

gantibus, & quam necessaria esset nova domus, demonstrantibus, cessit.

Sæcul. XIII.
A. C. 1226.

In primo Capitulo suo generali, anno millesimo ducentesimo decimo nono celebrato, S. Franciscus constituit, ut in primis ex habitatione Fratrum paupertas elucesceret, Ecclesiæ conderentur humiles & modicæ, muri ædificiorum ex crate & cannis, aut ex ligno & luto, paleis mixtis, construerentur. Monebant S. Virum non nulli, in illis provinciis lignum rem esse rariorem, & majoris pretii quam lapides, & ædificia ex lapide parabili, si alioqui modestiæ limites non excederent, magis solida esse, & ruinæ fortius resistere. Noluit Franciscus hac de re disputare, hinc exinde istud Capituli Statutum non districte adeo observatum.

Sup. Lib.
LXXVIII.
§. 20.
Vad. 1219.
n. 30.

§. XXVI.

S. Francisci Testamentum.

Ultimo hoc morbo correptus S. Franciscus quamdam Epistolam, & Testamentum suum scripsisse creditur. Epistola ad omnes Præpositos, Presbyteros, & Fratres Ordinis dirigitur, eoque maxime tendit, ut apud omnes S. Sacramenti Altaris reverentiam augeat. Presbyteros hortatur, ut ad Missam celebrandam non accedant, nisi summa cordis & intentionis puritate præditi,

Vad. 1226.
n. 10.
Opusc. ep. 12

A a a 4

omni